

Ještě mě poslední paprsek léta
na chvíli zašimrá na skráních,
zvoní se níž a pak čekám,
cítím jak země uhání.

Jen si tak chvíličku zdřímnout
schoulený na lůžku z podzimní trávy,
do stébel vplétá mi vlasy vítr,
co ještě na chvíli zavoní létem.

Zmizely hlasy, co dřív jsem slýchal,
svět hýčká nové pro své sny,
večerním obzorem s vůní ticha,
bují do mrazivé, modré tmy.

Jen si tak chvíličku zdřímnout,
na chvíli vrátit všechny ty dny,
tak zbabělě volám do tmy
jsem tu sám, chybíš mi.

|: Jen si tak chvíličku zdřímnout
schoulený na lůžku z podzimní trávy,
do stébel vplétá mi vlasy vítr,
co ještě na chvíli zavoní létem. :|